

d. 7. 24.

V 2
961

RECTOR
 ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
 GEORGIVS
 FRIDERICVS
 SCHROEER

SS. THEOLOG. DOCTOR EIVSDEMQVE
 PROFESSOR PVBLICVS, ORDINIS THEOLOG
 SENIOR, ALVMNORVM REGIO-ELECTOR
 EPHORVS, ET H. T. DECANVS,
 CIVIBVS ACADEMICIS

S. P. D

2

R E C T O R

ACADEMIAE WITTEMBERGENSIS

GEORGIVS

FRIDERICVS

SCHROEFER

SS. THEOLOG. DOCTOR EIVSDEMQUE
PROFESSOR PUBLICVS, ORDINIS THEOLOG.
SENIOR, ALVINOVM RATIO. ELECTOR
EPHORS. ET H. DECANVS

CIVIBVS ACADEMICIS

Deflemus merito, si tamen pro dignitate
fatis defleri potest, **FRIDERI**
CVM AVGVSTVM, quanta,
Sarmaticis in terris, gloriae Regem, tanta, in
Imperio, Principem Electorem, rebus certe
gestis tam insignem, ut earum fama, non Eu-
ropam solum, sed alios etiam ultimosque gen-
tium disjunctissimarum fines, peragravit

Cuius quidem obitus, quamvis omni Sar-
matiae, tanto regni praesidio exuta, omni
Germaniae, tanto Imperii columine orbata,
sit luctuosissimus, eo tamen Saxonibus, prae-
ter ceteras grauiissimasque moerendi causas,
acerbior est, quod horum desiderijs ne funus
quidem integrum, sed honorarium tantum-
modo tumulum, Heroi suo, post homines
natos fortissimo, Patri patriae mitissimo mu-
nificentissimoque, excitandum, relinquit.
Quem enim nuper praesentem uenerabatur
Saxonia, quem alacrem atque hilarem, e
complexu suo, ad Sarmatas ire, uidebat,
quem breui rediturum, animis expectatione
suspensis, praegestiente iam omnium laetitia,
sperabat, hunc, frequentissimo gentis Sarma-
ticae conuentu, secundissimo rerum cursu,
inter arduas reipublicae curas, fato oppressum,

decessisse, prius fere comperit, quam, aegro-
tasse. Tanta, tamque praeceps, rerum com-
mutatio nostros, Saxonum, animos, tristissimis
nuntiis perturbat, multarumque rerum soli-
citudine districtos atque debilitatos, affligit.
In quibus etsi Principis, cuius uultu nemo
fatiari poterat, imago tam alte defixa est,
ut nulla temporis diuturnitate conuelli possit,
ipsa tamen eius ossa atque cineres, ac potius
ipsum corpus regium, pristinum illud spiri-
tus, tam regii, nobisque carissimi, domicilium,
suo natali solo haud inuidendum uidebatur,
ut, eo magnifice elato, auitisque tumulis
condito, plenum saltem iustumque supremae
pietatis munus obiremus, nec minus inde
solatii caperemus, quam liberi capere solent ex
parentum funeribus, pie curatis

Sed, quoniam res eam facultatem habi-
tura non est, meliore Principis, omni laude
abundantis, parte nos consolemur, cuius ar-
gumenta tot praesentissima ante oculos ob-
uerfantur, quot eius opera, animo nobilissi-
mo perfecta, nobis supersunt. Haec illa sunt
amplissima plurimorum generum promerita,
quibus rempublicam cumulauit, illud acerri-
me, pro magnitudine animi sui, eniti solitus,
ut ciuium suorum res fortunaeque tutaretur,
in-

incommoda, quae imminerent, ab eorum
ceruicibus depelleret, suum cuique ius de-
scriberet, praemia bonis, poenas malis, pro-
poneret, eoque maiori cura salutis publicae
subueniret, quo minus, ab ea suam, uellet,
seiuinctam. Hoc inuito consilio, quam bene
republicam constituit, tam florentem prae-
stitit, ut neque uis obrueret ius, nec discipli-
nam uiuendi licentia dissolueret, sed, aequi-
tate rerum securitas, concordia ciuium tran-
quillitas, continerentur.

A Pisani, accepimus, Augusto, Caesari,
adhuc uiuo, templum, in foro, fuisse extru-
ctum, Augusteumque, ab illo, uocitatum.
Additos templo flamines, et, nescio quos,
honores, sacrificiorumque ritus. Sanctius
iam pridem Augusteum, nullaque super-
stitione pollutum, **FRIDERICO**
AVGVSTO, Saxoni, statuimus in
animis nostris, sic eius Maiestati deuotis, illius
ut cultum, non ad foedam componerent
assentationem, simulatisque honoribus cor-
rumperent, sed, ueram simplicemque filiorum
pietatem, officii sinceri fidem, obsequii para-
tissimi religionem, et, quicquid capere possent
uenerationis, Beneficentissimo Maximoque
B Prin-

Principi, ac literarum Statori, sine fūco approbare, studerent. Namque, ut omnes reipublicae partes, sic hanc in primis antiquam, et antiqua inclutam fama, literarum sedem, nihilo minus, quam Maiores eius, ope sua textit, beneficiis extulit, caritate fouit. Qua re seruabit apud nos, quoad rerum nostrarum uestigia non fuerint extincta, bonae grataeque mentis templum, iam dudum sibi dedicatum, ad uerumque sui honorem quouis Mausoleo instructius, in quo sempiternis commendabitur monumentis atque celebrabitur, quicquid ab eius uberrimis munificentiae fontibus in nos defluxit

Sed, huius pietatis nostrae sensum officiumque sanctissimum pluribus, decreuimus, publicisque, documentis comprobare. Perendie igitur, XVIII Calendas Maias, in Aede Arcis, Hora octaua matutina, Concionem Funebrem habebit Christophorus Henricus Zeibichius, Doctor et Professor Theologus, eiusdemque aedis Antistes, Senatus Ecclesiae Assessor. Hora decima Panegyricum solennem dicet Io. Guilielmus de Berger, Sacrae Caesar Maiestatis, atque in Aula Saxonica, Consiliarius, Historiographus Regius, Academiae Orator.

A me-

A meridie, Concione in Templo Opidano
ab Io: Georgio Abichtio, Doctore et Professo-
re Theologo Primario, Curiae Eccles: Affesso-
re, Sacrorum, in El: Sax: tractu, Antifite Ge-
nerali, habita, ab Hora quarta Carmen
ἐγκωμιαστικὸν recitabit Christophorus Ludouicus
Crellius, I·V· D· Iur· Nat· et Gent· itemque
Poefios, Prof· Publ· Ordinis Iuridici Extraord
Affessor. Haec autem cuncta Diui Regis
memoriae, bonis recordationibus, quas, non
templa, saxo structa, morti suae optat Tibe-
rius, Caesar, et festa quadam summaque cere-
monia, prosequendae, destinantur

Ad quam quidem celebritatem, magna
hominum frequentia, nec minus animo, quam
cultu corporis, ad luctum composito, pera-
gendam, uerbosa cohortatione nihil opus est,
ubi, quid honoris supremi quantumque tribu-
endum sit **AVGVSTIS MANIBVS**,
sua quemque obsequii religio, uel nobis ta-
centibus, monebit

Ceterum precamur **DEVM** immortalem
ut Regiae Celsitudinis Principem, unicum
patriae, ex luctu recreandae, Solatium,
FRIDERICVM AVGVSTVM,
Gloriosissimi Progenitoris, in Saxonia, Saxo-

10 961 M x 3002270

nicaque Nouemuiralis loci dignitate, Succes-
sorem, Paternis uirtutibus simillimum,
Dominum, Nutriciumque, nostrum Clemen-
tissimum, una cum **MARIA IOSE
PHA**, Augusto AVGVSTAE GENTIS
Decore, Matre Patriae, AVSTRIACAE
CLEMENTIAE plenissima, una cum
Domo Excelsa, saluum incolumemque con-
seruet, Eius Principatum, perauspicato ini-
tium, secundissimis rebus atque amplissimis
ornet, elatumque in fortunae ac dignitatis
fastigium, aduersus infestos calamitososque
temporum casus muniat, cuncta denique
Eiusdem consilia, e quibus tot rerum mo-
menta pendent, numine suo regat ita fortu-
netque, ut ex iis plurimum salutis in Saxo-
niam, plurimum decoris in Germaniam to-
tumque Imperium, plurimum gloriae in
Ipsum, redundet. P. P. pridie Idus Apriles,
anno recuperatae gratiae

CIO IO CC XXXIII

VITEMBERGAE

PRELO GERDESIANO

FRIDERICVM AVGVSTVM
Gloriosissimi Progenitoris, in Saxonia, Saxo-
nica

nc

d. 7. 24.

V2
961.

RECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
GEORGIVS
FRIDERICVS
SCHROEER

SS. THEOLOG. DOCTOR EIVSDEMQVE
PROFESSOR PVBLICVS, ORDINIS THEOLOG
SENIOR, ALVMNORVM REGIO-ELECTOR
EPHORVS, ET H.T. DECANVS,
CIVIBVS ACADEMICIS

S. P. D

